

СТАНОВИЩЕ

на НСОРБ по делото за задължително тълкуване на чл. 18, ал. (1) от Конституцията на Република България

Възникването на дискусия по повод тълкуването на текста по чл. 18, ал. (1) от Конституцията на Република България е напълно обяснимо и обосновано от новата законова уредба.

Член 18, ал. (1) от Конституцията на Република България визира обектите, които са изключителна държавна собственост, но текстът „...както и водите, горите и парковете с национално значение ...“ определя, според нас, съществуването на такива обекти и от местно значение, които биха имали друга характеристика и друг правен режим.

Нашето становище е, че в цитирания текст определението „с национално значение“, законодателят е отнесъл за трите групи обекти - води, гори и паркове.

За общините този въпрос е от изключителна важност, тъй като се касае за обекти, които са важна материална основа и предпоставка за местното самоуправление и развитието на общините като самоуправляващи се териториални общности.

Използуваното в чл. 18 ал. (1) от Конституцията на Република България понятие „ национално значение “ може да се изясни и съпостави единствено относимо към понятието „ местно значение “. Определящият отграничителен признак, въз основа на който обектите от местно значение ще се причисляват към собствеността на дадена община е териториалният обхват на населението, чийто икономически, социални и други потребности се удовлетворяват от дадения обект - т.е. дали се касае за интереси на цялото население в общонационален мащаб или преимуществено за интереси на населението от съответната община.

Към такова разбиране и отграничаване на законовите понятия „от местно значение“ и от „национално значение“ ни насочват и нормативните актове, с които се доразвива правната уредба на държавната и общинската собственост - Закон за държавна собственост, Закон за общинска собственост, Закон за горите, Закон за водите, Закон за местното самоуправление и местната администрация и други, където

критерият „от местно значение“ се употребява в смисъл, че обектът е предназначен главно за задоволяване на определени потребности на населението и територията на съответната община и обслужва преимуществено нейният стопански живот.

Трудностите при определянето на обектите от местно значение възникват от недостатъчната и непоследователна правна регламентация. Законодателят би трябвало да се намеси в това отношение и да бъдат извършени съответните изменения и допълнения на Закона за горите, Закона за водите, Закона за ловното стопанство, Закона за рибното стопанство, Закона за собствеността и ползване на земеделските земи и редица други нормативни актове.

Необходимо е създаване на правна норма, от която да се извлече съдържанието „от местно значение“. На тази основа общините ще могат да разполагат с ясна законова рамка при упражняване на своите правомощия и управление на обектите от местно значение.